

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: Szóllósi Jenő.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvárt

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Gyulafehérvár 1895. február 7.

(—II—) Az utolsó két évtizedben rendkívül fellendült hazánk ipara. Ez oly tény, melyet elvitatni rossz akarral sem lehet. Csodálatos ellentétképen mégis azt halljuk iparosainktól, hogy az élet nehezebb, mint hajdan, mivel ma a kisipar pangásnak indult. Talán fölösleges is volna a fölött diszkusszióba bocsátkozni, de mint fontos közgazdasági momentum elől kitérniünk nem lehet. — Igaz, hogy az ipar nagyon előre haladt a közelmúltban, de egyuttal a verseny is nagyobb lett a kis ipar és a gyáripar között. A nagyiparos konkurál a kis iparossal, mely verseny az utóbbinak hátrányára üt ki. Ez az oka a panasznak, mely utóbbi időkben oly gyakran hangzik el az iparosok ajkáról.

Kellő belátással és némi szakismerettel lehetetlen elzárkóznunk a kisiparosok panasza elől, mert igaz, mert jogos. Sajnos, hogy nem igen lévén hozzáférhető és elterjedt organumuk, melylyel helyzetüket megvilágítanák, sem törvényhozás, sem az illetékes körök — értjük a kereskedelmi és iparkamarák jelentékeny részét — nem vesznek róla tudomást. Mi az iparos osztály őszi baráta kötelességünknek tartjuk helyzetüket az igazságnak megfelelően feltárni.

Az ipartörvény, mely az iparszabadságot szentesíti, nem kedvező a kisiparosra nézve. Természetes, hogy a czéhrendszer mellett, a mely némileg a numerus clausus eszméjét is propagálta, jobban megélhettek. Igaz, hogy ezen ősi rendszer olyan volt, mint egy kényszerzubbony — a haladást épen nem mozdította elő és változatlanul állott századok folyásán át. — Ezen szorpos hibája mellett lehetetlen a czéhrendszerrel elvitatni azon tényt, hogy morális tekintetben oly eredményeket mutatott fel, a melyeket a mai szabadipar nagyon is nélkülöz. A korlátlan iparszabadság nálunk az idő szerint még nem

eredményezte azon gyümölcsöt, melyet oly sokan reméltek tőle.

A gyáriparral a kisiparos nem bir versenyezni könnyen érthető okokból. A gyáros árucikke talán nem oly kifogástalan, mint a kisiparosé, de aránytalan a küzdelem, melyet folytatnak, mely előbb-utóbb a kisiparos hátrányával fog végződni.

Pedig ezen osztályt, mely oly igen tekintélyes részt képez államunkban, nem szabad kiszolgáltatni olyan kockázott játéknak. Ma még viseli a közterheket, görnyed az élet sulya alatt, de pár év múlva, ha némiképen nem gyámolítják őket, szomorú eredményeket fogunk elérni. Pedig ha valakinek, úgy épen az államnak áll legjobb érdekében az iparos osztályt erősíteni. Hiszen fölösleges azt állitanunk, hogy az ipar-államok az agrár-kultur államok fölött állanak. A kisiparos osztályt, melyet az állam testében helyesen hasonlítunk a fő életéréhez, nem szabad elzúllni, fogyni engedni, mert ennek nagyon fontos szociális hatása lenne.

Fontos reformokkal kell az elmergesedő bajt orvosolni. Ipari szakiskolákra van szükség, hol az ipar korszerű tökéletesedését, fejlődését elsajátíthatják az iparos-tanoncok. Időszakonkénti kiállításokat kellene az államnak rendezni egy-egy vidék különböző iparüzikeiből. De legfőképen a vásároknak nagyobb vidéki városokba való összpontosítása által egyes helyeket a kisipar góczpontjaivá kell tennünk, hogy így a gyáripar nyomásának ellentálljon.

Ily módon állandó kiállításokat lehet szervezni, míg ma a kisiparos a sok vásárlás által magát anyagilag teszi tönkre.

Igen, segíteni kell ezen az osztályon és pedig mielőbb, mert a sok teher alatt roskadoznak vállaik. Ne engedjük ezen osztályt a tönk szélére jutni, mert ezzel a kulturális haladásnak sirját ássuk meg.

Az idegen nevelés káros következményei.

„Francia - német tanárnő, ki magyarul is tud, nyelv és társalgási órákat ad.”

„Nevelőnk, okl. gyermekkertésznők és német boneok stírgösen kerestetnek.”

„Született francia nő uri házba nevelőnek ajánlkozik.”

Ilyen s ehhez hasonló hirdetések naponta olvashatók napi lapjaink „Apró hirdetések” rovatában. Ezen csodabogarak ellen alig emeli fel valaki intő szavát. Pedig helyén volna a társadalmat az idegen nevelés káros következményeiről tájékoztatni.

S vajjon miért?

Nálunk szép Magyarországon általános divó szokás az, hogy a francia, angol, német termék után mindenki kapkod, mialatt a hazait megveti; halott a honi gyártmány sokszor kiállja a versenyt a francia stb. termékkel, de nem kevészer felül is mulja azt. Minden honi gyártmányokat ócsárolnak s csak a külföldön készült dolgokról zengenek dicsőhimnuszokat.

S miért van ez?

Azért, mert nem becsüljük meg iparosainkat, megvetjük kereskedőinket, termelőinket, nem választjuk meg elég tapintatosan nevelőinket s nem becsüljük meg önmagunkat.

En itt különösen a nevelőkkel akarok foglalkozni.

Ha egy külföldről ide pottyant nevelő állást kap — tegyük fel — egy úri házban. A gyermek „nevelése” az ő kezében van. Ujlag mondom nevelése, nemcsak tanítása.

A nevelés magasztos céljának megközelítéséhez és eléréséhez pedig a hazaszeretet szent tüzének felélesztése és élesztése elengedhetlenül szükséges.

Már pedig hogy beszéljen, de még inkább hogyan járjon elő jó példával a német, francia vagy angol hazaszeretettől duzzadó nevelő, hogy a magyar hazaszeretett a keze alá tartozó gyermekek keblében felköltse és azt tovább is fejlessze?!

TÁRCZA.

Eljössz-e hozzám? . . .*)

A „Gyulafehérvári Hírlap” eredeti tárcája.

Nem ígérek neked nagy uri fényt,
(Nem is adhatnám meg, tudom.)
A pompa minket majd jól elkerül,
Olyak leszünk, mint a dalom:
Szeretetlen csak gazdagok s vidámak,
Irigység tárgya leszünk a világnak . . .
Eljössz-e hozzám kis galamb?

Lásd, a kis ház készen vár már reánk,
Piros, cserép-teteje van;
Előtte áll három fehér akác,
Legszébb három a faluban.
S mögötte orgonata, madár-ének.
Sohsem leszünk ilyenekben szegények . . .
Eljössz-e hozzám, kis galamb?

Igaz, hogy csak tanító leszek ott,
Kinek nem járnak dus javak;
De hát van-e kincs, mely annál nagyobb,
Mint a mit a szeretet ad?!

Majd dolgozom s buzdítani fogsz te kis nőm,
Ugy élünk, mint madár az erdőn . . .
Eljössz-e hozzám, kis galamb?

Kertünkben majd zümmögnek méhrajok,
Gyümölcsfák állnak terhesen;
Házunkon turbékol galambsereg,
S kevés gabonánk is leszen.

*) Szerzőnek „Uthan” című sajtó alatt levő kötetéből.

Mondd, hogy ki volna gazdagabb minálunk!

Ah, az idő lejár . . . tovább ne várjunk,

Gyere el hozzám, kis galamb?!

Havas István.

Válasz Lillikének.

Mikor elolvastam a „Gyulafehérvári Hírlapban” Lillikének kedves, szellemes levélkéjét, egész természetesen valami skepticizmus fogta el engemet. Azon töprenkedtem, vajon csakugyan szellemes naiv kis lány rejtőzik a „Lillike” poetikus álnév alatt, vagy valamely bohème fiatal ur. Ha igaz a mit Buffon mondott: „le styl c'est l'homme” — a stylus az ember akkor utóbbi feltevésem valószínűbb, mert hát szemérmes kis leány, a kit plane Lillikének hívnak, aligha ír holmi kis babáiról, a ki az — övé leszen. Megeshetik azonban, hogy Buffon tévedett s akkor az én következtetésem is, mely az ő mondásában bírja a főtételt, megdől. Egyébiránt akárki írta is a levelet, az a lényegen mit sem változtat. A tekintetes szerkesztő ur megengedte, hogy én válaszoljak Lillike nagyság levelére.

Künn szomorú idő van, hogy ezeket írom, ködös is, homályos is, mint az Ossian éneke. Ossianról jut eszembe, hogy farsang van. Farsang; szép lányok, fiatal asszonyok örökre kedves és egy kissé kritikus szeszona. Színház, bál, estély, káprázatos fényben ragyogó terem, suhogó selyem ruha, bódító, édes akkordok, csárdás s kesergő apák kesergő nótája. Ez a farsang költészete. Ha akarom vidám románcz s ha akarom elégia. Széjjárságok, hogy kivétel nélkül farsangon szeretnének férjhez menni a leányok. Ugy látszik, hogy Lillike nagyság is szeretné e szezonban elrebegni a „boltomiglan”-t, legalább úgy vettem észre, hogy ez a levél pontja.

De nini most veszem észre, hogy válaszirás helyett holmi jámbor reflexiókba mélyedtem . . .

Vádolja kegyed, Lillike nagyság a férfiakat a mért rá fogták a szegény nőkre, hogy hiuk is, meg kaczerók is. Hm . . . a mi a hiuságot illeti, mintha igazuk volna, kérdezze csak meg kérem a velencei tükért boudirjában! Vagy feleljen csak néhány kérdéssemre. Nem vette-e valaha észre, hogy valamely napon p. o. a fekete ruha inkább illet arczszínéhez, mint a crème? S vajlon ilyenkor a crème ruhát vette e fel? Ugy-e a feketét?!

Bizonyára volt alkalma saját szépségéről is eltérő véleményeket alkotni (mert hát tetszik tudni, a szépség így mindennapi értelemben nagyon relativ fogalom) „nézd csak milyen tündérszép a Lillike” . . . vagy: „No megjárja” . . . avagy: „Szép, csak a szemei igen fénytelenek” . . . vagy; „Én épen a szemeit találok gyönyörűeknek, mennyi mélység, okosság van a két égszínkék tengerszemben!” (ugy képzelem, hogy nagysádnak ragyogó kék szemei vannak) stb . . . stb. Vallja csak meg őszintén ugy-e, hogy a kedvezőbb véleményt mondó fiatal urat valahogyan inkább kedveli, kegyeli, mint a többi. Nos hát ez a hiuság. Saját éntünknek való tömjénezés. Olyan hiba ez, melyet Eva nagymamától örököltünk, akarom mondani örökölték nagysádek, mert én igazán mondom, s a szerkesztő ur is bizonyíthatja, hogy térfi vagyok.

A kaczeróságot illetőleg megkülönböztetem a dolgot. Vannak nők, a kik tényleg kaczerók és úgy is tűnnek föl; vannak nők a kik tényleg nem kaczerók, de úgy látszik, mintha azok volnának, talán a velők született eleveleségnél, kedvességnél fogva, és vannak ismét nők, a kik tényleg kaczerók és olyan szendének, olyan szemérmesnek tűnnek fel mégis, mint . . . mint Xan

Magyar honpolgárt csak magyar ember nevelhet. S ebből azonnal kiténik a külföldi nevelők szükségtelessége és nevelésük ferdeségei. Mert a külföldi mindent dicsér ami német, francia, angol stb. s a magyar iparról pedig kicsinylőleg szól s megvetőnek deklarálja. Az ilykép elvetett mag hasonló gyümölcsöt is hoz. A növendék mindent csodál — bámul a mi külföldi, természetesebb magyar gyártmányt is külföldinek képzel, mert hát ilyet csak a külföld produkálhat. Ha a nevelő a külföld egyes szebb tájkát megtekintette, s a növendékek figyelmét erre felköltötte, megtörténik, hogy az ifjú a külföldet tekinti meg először, annak szép és kies vidékeivel együtt, holott saját édes hazájának csodaszép alkotásairól még sejtelve sincsen. Hazájától annyira elidegenedik, hogy csoda-e, ha egy XY (sokan vannak ők a honfiak) még saját hazájának nyelvét sem tudja, egész életén át a külföldön (Bécs, Páris) tartózkodik, holott édes hazájának földjén elterjedő birtoka szolgáltatja a külföldön parádézó honfinak a megélhetési eszközöket.

S mindezekért kik a hibások?

A nevelők? A gyermekek? Nem! Hanem a szülők! A társadalom! Hívjuk fel a társadalom figyelmét eme ferdeségekre, figyelmeztessük a társadalmat az idegen nevelés káros következményeire, mutassuk ki mennyire árt a hazafiatlan irányú nevelés, úgy egyesekre, mint az országra s akkor bizton állíthatjuk, hogy magyarosítunk és magyarosodunk. Nézzünk csak egy német, francia, angol lapot, találunk-e azokban föntidézett hirdetések. Bizonyára nem!

S mennyire szükségesebb volna nálunk — eme — hazafiság gyökerén rágódzó filoxerától — megőrizni a társadalmat, mert hiszen amazoknál van kifejtett nemzeti szellem, nálunk ellenben a nemzetiségi izgatásoknak most van csak a fénykora, pedig hát kiáltjuk országvilágnak, hogy magyarosodunk.

Tárgyaljunk a kérdést és figyelmeztessünk minden egyest a félszedségekre. Mutassuk ki mennyire eltért az igaz utról és tartsuk meg a költő ama szép szavait:

„Négy szócskát üzenek
Védd jól kebeledbe s fiadnak
Hagyd öröklül, ha kihunysz:
„A haza minden előtt.“

Tiszavölgyi.

IRODALOM

— **Előfizetési felhívás.** Kiadom a verseimet a saját költségemen. Egy bolyongó lélek küzdelmes napjairól, álmairól és csalódásairól szólnak, a ki immár megbékülve indul az útján. Ezek az egyszerű, de őszinte versek nem jeleutak meg nagy világbiro fővárosi lapokban, de még a vidéken sem, hanem csak úgy íródtak és itt feküdtek az íróasztalomban. Nem lévén hírük, természetes, hogy nem kerestem kiadót, mert úgy sem találtam volna. Egy szegény falusi poéta jobban teszi, ha nem is fárad gazdag budapesti kiadók szobáiban. Fordulok a n. é. közönséghez, ha akar támogatasson erkölcsi és anyagi erejével. Az „Utban“

... mint szent Agres (uram boesá, szinte Xantippét mondtam. Szegény Cicero. Ime valóságosmixtum compositum.

Aztán vannak igen nagyszámmal nők, a kik nem kaczerók.

De valamelyik kis lány azért süti le a férfiak előtt szép szemeit, mert tudja, hogy így olyan, mint egy remek antik szobor, vagy ha a teremben olyan helyre ül, hogy a lámpa fénye szöke fürteire essen, mert tudja, hogy ilyenkor úgy vibrál a haja, mintha phosphoros porral volna behintve s ha mindezt azért teszi, hogy valakinek a szívét meghódítsa, akkor az a leány kaczer. A természetes elevenség, szendeség, vagy komolyság ellenben sohasem kaczeróság.

S vannak nők nagyszámmal, a kik teljesen mentek minden kaczeróságtól. Legyen nyugodt nagysád, a kaczeróság jelzője nem illeti szükségképpen a gyöngéd nemet s így kegyedet sem. Fájdalom vannak kaczer férfiak is s ha már a kaczer nő visszatetsző is, a kaczer férfi valójában undorító A rutnak aesthetikája. Ezekben röviden megfeleltem nagysádnak ama kérdésére, vajon szabad-e a kis leánynak kaczerkodni. Igaza van, a morálfilozófok lehetnek ostobák is, nem is (mert phisikai igazság, hogy a zsenie és a téboly gyakran találkoznak) de higgye el, hogy azok, a kik a kaczerkodást tiltott dolognak mondják, igen zseniális uri emberek. Nem szabad soha kaczerkodni és pedig azért nem, mert a kaczerkodás a természetesnek megtagadása, mert képmutatás.

Ha nagysádnak tetszik X, vagy Y ur, s igen szeretné, hogy a kicsi felesége legyen, nem szükséges a kaczerkodást fegyvertől felhasználnia. Sokkal hatalmasabb fegyverek vannak a hölgyek kezében, melyekkel igen könnyen legyőzhetik a férfi szívet.

Legbiztosabb fegyver az igazi, benső vallásosság. A valódi férfi ideált keres — s azt hiszem, hogy az esz-

ezimű kötet H a v a s I s t v á n álnevem alatt jelenik meg. Előfizetési ára 1 frt, mely összeg márcziusig címre (Hlaváček István, Uröm, Pestmegye) küldendő. A kötetet márczius végén vagy április elején küldöm el a t. megrendelőnek.

Ujdonságok.

Gyulafehérvárt, 1895. febr. 7.

— **Rátz György** gyulafehérvári ügyvéd elhalálozván, irodáját Fulea Joachim fogja tovább vezetni.

— **Tiszti mulatság.** Folyó hó 2-án tartott meg a Hungária szálló disztermében a tiszti kaszinó által rendezett műkedvelői előadással kapcsolatos táncmulatság, melynek jövedelme a Nagyszebenben építendő katonai gyógyhelyre fordított. A műkedvelői előadás, mely három darabból állott, kiváló szakismerettel és valóban kitűnő sikerrel adatott. A termet közel 3—400 látogató töltötte meg úgy annyira, hogy a katonaság egy része a karzatra szorult. — Előadás után következett a tánc, melyről elég lesz annyit mondanunk, hogy kedélyességével kiválóan viradtig húzódott.

— **A gyulafehérvári iparos ifjak** vasárnap e hó 10-én tánczezal egybekötött műkedvelői előadást rendeznek a „Hungária“ termében az „iparos olkasókör“ javára. Derék iparosaink Jakobi V. és Lauf K. pompás bohozatát a „B o l o n d o k b á z á t“ tanulták be, s midőn ezen előadást figyelmébe ajánljuk a szépet és jóért mindig áldozni tudó közönségnek; nem tehetjük, hogy előlegesen ki ne emeljük azon buzgóságot, mellyel ezen estvén meglepetésben akarják részesíteni a közönséget. Ha jól tudjuk, ez az első magyar műkedvelői előadás, melyet az iparos kör rendez, s ha a régi czéhekben vetélkedés történt a „r e m e k“ bemutatása alkalmából kézbéli ügyesség tekintetében; úgy a mostani iparos egyesület — ellenében a régi hagyományokkal — ez estvén szellemi téren akar remekelni. Kívánjuk, hogy — egyrészt hazafias működésükért az anyagi siker is remek legyen!

— **A hó** három napja bő mennyiségben esik s a szeles időjárás annyira behordta az utakat, hogy Szászsebes és M.-Igen felé 5-én a közlekedés is fennakadt. Városunknak is egész Szibéria kinézése van s haa hó eltakarítása csak oly mérvben történik, mint eddig, esetleges hirtelen olvadás beálltával csolnakokról kell gondoskodni. A háztulajdonosok — ha már a járdát nem hajlandók a hótól és jégtől megszabadítani — házaik érdekében jól tennék, ha a tetőkről letakarítatnák a havat, mert ha még jut a bő áldásból, aligha kibírják a nehéz hőmennyiséget különösen a régi és gyenge háztetők.

— **Farsang a vidéken.** A „Marosújvári Polgári Olvasókör“ f. hó 19. fényesen sikerült mulatságot rendezett, melyen az egész intelligencia részt vett, élőkön Bethlen Sándor gróffal. A jókedvű társaság hajnalig volt együtt. A tiszta jövedelem 200 frt. — A b r u d b á n y á n a román ifjuság rendezett tánczezal egybekötött műkedvelői előadást jótékonyezéla. — A

ményt inkább feltalálja az oly nőben, a ki vallásos, szelid, jámbor, mint az olyanban, a ki annyit sem törődik Istennel, a templommal, mint például egy divatból kiment négy krajezárossal. A ki Istent nem szereti, az aligha szereti a férjét, meg a gyermekeit, mert régi megdönthetlen morális igazság, hogy a szeretetnek gyökere a hitben van.

Más fegyverek a háziasság, kellő műveltség (de nem tudakosság. Már Molière csuffá tette a tudakosnőket), a stízs szemérem, szelidség, valódi jellem és meg sok más, a kaczeróságot sokszoroson tulszárnyaló, hatalmas fegyver — csak a főszabály, az indító, rugó mindenben egy legyen: az *igazi természetesség.*

Még egyet. Azt is kérdi nagysád, hogy a „modern“ jelzőnek a nőkre vonatkoztatva kedvező vagy ellenkező jelentése van-e. Attól függ kérem, hogy ki illeti ezzel az epithetonnal a nőket. Ha pap, akkor azt jelenti, hogy ez a leány sokkal többet ád az üres piperére, a a meddő mulatságokra, mint lelkének üdvére, ha monoklis gigerli mondja, azt jelenti, hogy ennek a nőnek az apja vagy a férje már koldusbotra jutott, de ő azért selyemruhában büszkélkedik a korzón. Elcsavarták a „modern“ jelző értelmét az emberek, s okot rá talán épen a nők szolgáltatnak. A „modern“ valójában a fin de siècle-nek a haladásnak jelzője, s a nőre vonatkoztatva azt jelenti, hogy ez olyan nő, ki a kor műveltségének színvonalán áll — erkölcsének beszenyezése nélkül.

Egyébiránt ezek olyan korszerű, fontos kérdések, hogy nem csak ilyen ügyetlen levelet lehetne róluk írni, hanem tudományos értekezéseket, sőt köteteket is

Különbösen erősen óhajtom, hogy Lillike a farsangon jóra való férjre tegyen szert, kit azonban nem kaczerósággal hódított meg. E gonosz levél írója nán kérem ne is tudakozdják, mert a szerkesztő ur megígérte, hogy nem árul el.

Gamma.

balázsfalvi Társalkodó egyesület az „Univers“ szállóban tánczestélyt rendezett február 2-án.

— **Zsebtolvaj háziur.** Ilyen is van Váradon. A mostani kirakodó vásáron Szász-Sebesen egy japáni virágtartót akart kifizetni özv. Kota J.-né, mikor a zsebében teknős béka-falu erszény helyett erős férfi markot talált. A marok kotorászott, míg a marok tulajdonosa csöndesen pipálva nézte az ólomfelhős eget. A rendőrségre kísérték, ahol kitént; N á d u e Simon váradi gazdaember és gyalogablakos, zsindelyes ház tulajdonosa. Az egész esetet sajnálatos tévedésnek mondja. A rendőrség a tévedések vigjátékának szomorú hőst átadta a járásbírósnak.

— **Életuntak.** Különböző társadalmi osztályú emberek különböző okokból hasonlottak meg az étellel. B-ben egy dragonyos ezredes báró agyonlőtte magát. Azt mondják, hogy mellőzése miatt bankódott. Pécsen D. Gábor, végzett joghallgató előbb kedvesét, majd magát lőtte szíven. Együtt mentek a halálba, mert itt a földön már nem lehettek egymáséi. Egy másik, a ki nek meg kellett válni az ételtől, egy bankár, végzetes tettének oka anyagi zavarokban keresendő. A miskulánsziát addig vitte, hogy már szédült a feje körül. Hát megváltotta magát a revolverrel s elment a más világra. — Egy szalontai szállósgazdának L. Gy nek eszébe jutott, hogy éppen tíz évvel ezelőtt akasztotta fel magát a hitvese. Most — tíz év múltán — a buskomorságban szenvedő ember szintén felakasztotta magát és pedig ugyanarra a szegre, melyen tíz évvel előbb a hites társa adta ki lelkét. — Budapesten Zucker Anna cselédleányt haza hívták a szülei; haza is készült, de Szabó Miklós czípészlegény agyonlövéllyel fenyegette őt az esetre, ha tényleg elutazik. A kétségbeesett leány nem bírván elviselni életének gyötrelmeit különös öngyilkossági módozatot eszelt ki. Tűpárnájából kikereste a legnagyobb varrótűt, az egy puha zsemlebe belegyúrta — és egy nagyot sohajtva lenyelte. Életveszélyes sérüléseket okozott gyomrában a furesz táplálék és a szegény leánynak ez az étkezése minden valószínűség szerint az ő utolsó vacsorája volt.

— **Féltékenységből** Hoffmán Erzsébet vinezi lakosnő nagyon szerette a férjét, szeretetével szemben a férj nem igen volt hálás, hanem másnak karjaiban kereste boldogságát. Talált is egy igen szép asszonyt, a fiatal özvegy Annát. Hanem a szép asszony meg is adta az árát a szerelmeskedésnek. A feleség megtudta a dolgot s a javasasszony hozzá meg is mondta, hogy hol... A feleség meg is csipte a két bugó gerlét, épen a mint javában turbékoltak. Kést rántott elő s vetélytársnőjét leszúrta. Annának a szerelme valószínűleg az életébe kerül. Sebei súlyosak.

— **A legnagyobb nyomda.** A washingtoni állami nyomda a legnagyobb a maga nemében a világon. Kezeléséhez 3500.000 dollár és 3100 ember szükséges. A múlt évben 210.000 rizma papirost, 10 tonna nyomdafestéket, 2 tonna csirizt, 6 tonna szappant, 140 hordó lisztet, 3 tonna hamuzsirt, 3 tonna czeránát, 2 tonna zsineget, 2 tonna glicerint, 2 tonna bádogot, 6000 gálon olajat, 4500 gálon benzint, 140 gálon szeszt, 3600 aranylapot stb. stb. használt fel. Az épületben 75 órási nyomógép van. Itt látják el a kongresszus mind a két házának nyomdászükségletét. E nyomda 1861-ben alapított.

— **Egy jámbor bivaly** jámbortalansága. Tizenhat esztendeig tanulta a jámborságot, s ezen hosszú idő alatt példás, jámbor magaviselete által annyira kiérdemelte gazdája elismerését, hogy példányképpül állította oda mindig bivalentársai elé, ha ezek egyike vagy másika az illendő magaviselet szigorú szabályai ellen vétett. Biztosra vesszük, hogyha a bivaly kiállításán gondoskodtak volna „jámorsági díjról“ vagy „példás magaviseleti érem“ — ról, azt más bivaly nem nyerte és nem is nyerhette volna el, mint a mi 16 éves jámbor veterán bivalyunk. Az orsz. gazdasági egyesület a mulasztásáért persze senkisémet lehet felelős s így a jámbor állat kiténtetése képen tíz esztendeig táplálta gazdáját és annak családját tejével. Bivalentyunknak tehát jól ment sora s a mezősegen csöndes, zavartalan elmélkedésben töltötte évekké szaporodott napjait. Egy szép gyenge januári napon azonban hálátlan gazdája kizavarta megszokott nyugalomból, épen akkor midőn jóleső deliziával azon k é r ő d z ő t t, hogy milyen egy boldog állapot fejős bivalynak lenni. Négy fiatal társával hajszolták uttalan utakon, soha nem látott vidékeken vásárra; egy darabig jámbor rezignációval haladt orra után, de — s e szónál sajnálatunkra kénytelenek vagyunk elhagyni a humor hangját — végre is megunta a meg nem szokott zaklatást s F—en elhagyta türelme, kitért belőle a bivalyi természet és Copescu Juonné és az őt ápoló orvosok a megmondható, hogy mit mivelte elkeseredésében. A szegény asszony lábát a térdnél erősen megsebesítette és mellét is megnyomkodta. A sérült asszony, ki betel-

kig meg fogja nyomni az ágyat, mint értesülünk, bepörlötte (?) a jámbor bivaly gazdáját.

— **Különös foglalkozás.** Mert a baloldal helyett a jobbra, hajtott, azért kísérték be az öreg ködmönös parasztot Szegeden. Nagy eres szemek, kínai mandarinok körmektől hegyes bütykös ujjak és a föld népének zsíros, avas tavalyi szaga. — Kéne az a Böresök Ferencz? — kérdik tőle. — En vonék az a Böresök Ferencz! — Van valami foglalkozása? — A hogy vesszük: Van három rossz tehenem, leginkább avval — vergődöm! mondja fontoskodó arczczal az öreg zsíros paraszt.

— **A szivélyes adós.** A szabó fenyegető levéllel küldi inasát egy adósához. Mikor az inas visszajő, kérdi tőle a mester: — Nos mit szolt? Haragudott a levélért? Kidobott? — Dehogy, sőt azt mondta, jöjjelek máskor.

— **Részlet egy levélből.** Mielőtt levelemet befejezném, engedelmet kérek, hogy mezitláb irtam e soraimat.

— **Mitől függ.** Peres fél: Még meddig húzódik el az örökségi pöröm, ügyvéd úr? Ügyvéd: Várjon csak, azonnal megnézem, mennyi van még a hagyatékából.

— **Szép vigasz.** Egy fiatal gonosztevőt a . . . törvényszék életfogytiglani halálra ítelt; ez az ítélet felolvasásakor hangos kiáltással elájult.

A törvényszolga e szavakkal vigasztalta az aléltat.

— Na na, a dolog még nem áll olyan rosszul, ön még fiatal erős legény — kitartja azt.

C S A R N O K.

Bökkenő.

Irtá: *Ipolyi Sándor.*

Mikor rózsás kis arczodról
Búcsúcsókot loptam,
Soká néztem utánad még
Soká álltam ottan.

Mikor hazafelé mentem,
Felnéztem az égre;
Nem törődtem biz' én azzal,
Nem lépek-e félre.

Egy csillagra néztem én csak . .
Adta fene árka!
Megbotlottam és beestem
A legnagyobb sárba.

Nem tudtam azt, nem tudtam, ha
Csillagok közt járok,
Hogy ott tátong lábam előtt
Sárvizzel telt árok.

Nem is bánám, sajnálnám, hogy
Sáros a felöltő
Igen, de — de kölesön kértem,
S ép ez a — bökkenő!

Levelek

Irtá: *Elia.*
I.

Kedves Jenő!

Emlékszik-e ama kellemes tavaszi napra, midőn olyan jól mulattunk együtt? Az ilyen estéket nem lehet elfeledni. Emlékeznie kell.

Sűrű, illatos cserjék között ültünk egy alacsony kőpadon. Velünk szemben Gémesné, a hosszú szakálás himzett inget viselő udvarlójával, kiről ön megjegyezte, hogy gyalázatosan fest. Lehet a féltékenység beszélt önből. Nem tudom még ma sem eldönteni.

Oldalt tőlünk ült a kis Vizvári Lenke filigrám arczoskájával, átlátszó hegyes orrával és nagy mélahűs szürke szemével. Azt mondtam önnek, hogy Barnáné, a nővérem, ma nem járt el kellő tapintattal, odaadván melléje azt a léha üres Makai Gusztit. Szegényke! a bánkódásig unatkozott. Ezt nem tűröm tovább. Menjünk szoltam, ön karját nyújtotta. Es ekkor olyan különös volt . . . Kissé — ha jól emlékszem — megszorította kezemet.

— Miért van ilyen részvétellel a kis Lenke iránt?

Kérdése válasz nélkül maradt. Azt hiszem akkor csodáltam meg hangosan a gyönyörű cysantemokat. Tudja mi sokszor az öt érzékek egyikét ott szoktuk felejteni egy jelentéktelen apróságon, minek ismét más-kor semmi figyelmet nem szentelünk.

Az ut kanyarulatánál megkaptam a kis kadeót. Egészen elmélyedve monoklizta Gémesnét.

— Kérem, jöjjön velünk kadet. Kicsit összezereszt, kissé el is pirult, aztán velünk tipegett.

Midőn Lenkéhez visszatértünk, Makai Gusztit már térdre támaszkodott, jobbába fogva üres fejét, nézett föl Lenkére. Némely uracsok így gondolnak imponálni. Letettem a kadet gyereket. Jó fiú volt. Lenke hálásan nézett reám.

Elfoglaltuk előbbi helyünket. On legyezőmmel babrált, majd letépett egy közöttünk lehajló fehér orgona virágot. Nekem adta. Zöld, széles selyemövembe dugtam.

— Pompásan áll a két szín.

Magam is úgy találtam. Egyszerre elhallgatott ön, csak én beszéltem egyre.

Egész pessimista természetem nyilatkozott meg, midőn leszállítottam a világot méltó helyére, fejtegettem saját külön társadalmi nézetemet, és sok más, még politizálni is tudtam.

— Milyen boldogok azok! szolt ön szomorú mosolylyal.

Hamarjában nem tudtam magam tájékozni. Alig mondta ki, már ismét látszólag elgondolkozva forgatta legyezőmet.

Lenkéékhez néztem. Nevettek. Véletlenül azonban egy tekete kabátos kart láttam a cserjék közül előbukkanni, mely mint a vadszöllő indái lágyan ölelte körül Gémesné derekát. Egy kissé kellemetlenül éreztem magam, majd szemre hányóan mondtam, ezt nevezi ön boldogságnak, ha az aszszony megcsalja becsületes hites férjét? Ilyenek önök. Egy pillanatnyi bűnös gyönyörért oda adnák a lelki üdvösségüket is.

— Igaz, igaz, nem is eme helyzetben irigylem boldogságokat.

Olyan furesán nézett reám. Olyan különös volt ön akkor . . . fekete szemei kérdőn, bensőség teljesen függtek arczomon. Nem értettem semmit egész lényéből, csak egy kevés változatosságot vettem észre. On nem a régi . . .

Magam is elmélázva hallgattam egy pár szerelmes madárka édes csicsergését. Egyszerre egyedül találtam magunkat. A többiek elsétáltak. Meg láttam Gémesné, lila színű szép uszályát az út kanyarulatánál. Nem tudom miért, de ön olyan nagyon, nagyon kedvesen különös volt . . .

Leült eléem a fűbe és soká nézett felém.

— Tudja mit, menjünk ki a tóra. Különben én jövök Vizvári Lenke helyzetébe és — unatkozom — szoltam nevetve.

Olyan szép illatos tavaszi est volt. Betültünk a kis szürke csolnakba.

A többiek mosolyogtak felénk, intettek a partról. A szegélyt képező fenyvesek hosszú sötét sávokat vetettek, a vízre lemenő nap megaranyozta evezőjének nyomán az apró hullámokat. Önből kifogyott minden élet-filozofia.

Tudja Isten mire gondolt. Engem nem bántott hallgatása, sőt kíváncsivá sem tett. Hallkan dudoltam egy operette áriáját s midőn a tulsó partra a vadszö-lős kis kikötő házikóhoz értünk, kiugrottam a partra.

— Unalmas, kedves Jenőm, semmi érdekes, egy csipetnyit sem, egy tárczára való sem, kár az időt hallgatva agyon ütni.

Satirikusan mondtam utolsó szavaimat. On odakötötte a csolnakot a házikó előtti oszlophoz és midőn újra karját nyújtotta, szinte álmátagon mondta: ne haragudjék kérem, de úgy lehangolt valami . . . Lehangoita valami, gondoltam talán kifizetetlen szabószám-lait jutatta valami rossz démon eszébe.

Ebben a pillanatban találkoztunk Vizvári Lenké-vel a kadet karján. Olyan meglegedetten nevetgált. Csendesesen fülembé sugta: de édes ez az est.

A kis kadet tényleg Makai Gusztit számizta a sajátjának gondolt birodalmából. Gémesnét is láttuk, ki azonban nem vett észre, mert gyanus közelségben guffogtak a hosszú szakálás urral. Diskrét mosolylyal konstatáltuk mindketten miszerint a szakálás ur gomb-lyukában hervadó rózsza Gémesné mellesokrából került oda. A kártyaasztal mellett távolabb ült Gémes, a sógorom és még egy pár vendég szánalmas hiszékeny-séggel contrázva egymásnak.

— Szegény becsületes ember! sobajtottam önkéntelenül.

Már mindenki elszéledt, midőn ön felugrott helyéből, hévvel kezét csókolt kétszer, háromszor, hosszasan nézett reám és elment . . .

Két évé, hogy nem láttam. Azóta sok minden változott körülöttem, bennem. Azóta már két tavasz szép estéi zajlottak le nyomtalan . . .

Vizvári Lenkét oltárhoz vezette a kis monoklis kadet. Gémes Gábor pedig már öt párbaft vívott felesége becsületéért.

Kertünk is megváltozott. A fehér orgona bokrok helyébe vadgesztenye fákat ültettek. A kis kőpad a fenyvesek alá közvetlen a tó mellé került. A kedves fülemlék is áttették fészüküket anyirott akácok alá. Ott a hársak alatt levő szép zöld gyeppel bontott területet is átszelték cikornyázott kavicsos utakkal. A „Senzfer Álee“ fái pedig befuttattak borostyánnal. Festői vadregényes ez az út. Szinte ijesztően szép, fölemeli és lehangolja egyszersmind a lelket és valami megnevezhetlen bor-zongással tölti el az emberi szívet, mely meghajolni kész-teti a természet megfoghatlan titokzatossággal előtt.

És midőn előttem fekszik levele, újra elvonul előttem az a kellemes tavaszi est misztikusan, bájosan . . .

Ujra érezni véleem a fehér orgonák illatát, hallom a madárkák ártatlan, édes csevegését és hallgatom az evezőcsapások harmonikus zaját . . . Ön szótalan, tud-

ja Isten mire gondol, én dudolok. Es ismét olyan csodálatosan néz felém, fájó mosolylyal figyelmeztet egy képzelt boldogságra . . .

Nem tudom elgondolni, miért irt ön éppen ma levelet nekem és miért idézte mind ama jelentéktelen apróságot, miket most én is elmondtam.

Vajjon miért? . . .

Oh vagy hagyjuk . . . Nem érdekes, éppen nem érdekes kedves Jenő!

Isten vele! máskor többet.

Alice.

Szerkesztői üzenetek.

A. R.—a. Számíthatunk-e még ügyes tollára?

Sany. A habok nem fogytak be. A többire is sort keritek. Kíváncsi vagyok milyen fába vágod a baltádat? Csak siess vele!

Dólé. Kegyed „megint kopogtat a szerkesztőség ajtaján.“ Nem szabad!

Elia. Bocsánat a késedelemért.

U. N. Helyben. Tessék azt a hölgyet 18 frt 25 kr erejéig beperelni, de ne tessék róla tárczát írni, mert akkor még ugy sem fizet.

K. L. Baja. A beküldött tárczát köszönjük. Mivel ezen genre-ből mostanában sűrűn hoztunk, ezt csak 3—4 hét múlva közölhetjük. Addig is érdeklődéssel nézünk újabb küldeményei elébe. Üdvözlét!

G. J. Hát csak szerelmesek vagyunk poéta uram! No no, soh'se mentesse magát, a szerelem nem bűn. Egy poéta meg pláne el sem is képzelhető szerelem nélkül. Rajta csak. Szeretkezzék továbbra is s legyen ő is, boldog. Tiszta szívből kívánjuk. Hanem — ne juttasson nekünk ön is a boldogságáról ily zöngeményeket.

Ego. A lapot elküldtük.

Gamma. Kérjük szíves elnézését az eddigi késedelemért. A „h—s—t“ más alkalmi szorította ki. Mindennek sorát ejtjük. Kéziratot vissza nem adunk.

Nyilttér*)

Báli selyemszöveteket 35 krtól

4 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 200 különböző minőségben és 2000 szín és mintázatban stb. **postabér és vámmentesen** a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** — Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelőséget nem vállal el a szerk.

Sz. 471—1895 bir. végr.

11 1—1

Árverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbiróság 47/1892 polg. számu kiküldetési végzése által Kaufman S. D. budapesti bej. kereskedő özég végrehajtató javára gyulafehérvári Balázs Ödön ellen 153 frt 95 kr. tőke, ennek 1891 év augusztus hó 5-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaí követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag 11/I—1892 lefoglalt és 517 frt becsértékkel bíró tulajdoni igény kereset folytán a foglalás alól fel nem oldott és a fenni tőke s járulékaíért feltöl foglalkásképpen lefoglalt többféle házi butorok, ágyneműek, 1 drótesőví kétlővetti gyuta-csos vadászfegyver és egy minden kellekkel ellátott biliárdból álló ingóságok nyilvános árverés utján elad-nak.

Mely árverésnek a 4958—1894 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközölsére 1895-ik év február hó 12-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a írásban beadni vagy értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elaadatni fognak.

Felhívatoak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttől vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított, feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1895. évi jan. hó 19-ik n.

Csia L á z á r, kir. bír. végrehajtó.

SARG féle egészségileg megvizsgált

Számtalanszor kipróbált

és orvosilag ajánlott, egyszersmind

Fogtisztító és fentartó szer

Mindenütt kapható.

138 3 --40

Soha többé az életben!

Sem játékszer!

Sem szédelés!

Véletlen nagyobb bevásárlások folytán az alábbi

millenniumi collectiót

bámulatra indító árban,

3 frt 50 krért

adhatom el, de csakis fenntartással, azaz, a míg a készlet tart.

1 kitűnő remontoir-anker zsebóra, másodpercmutató és mutató-igazítóval diszes kivitelű nickeltokban.

1 finom arany imit. óraláncz,

1 elegáns óra-fityelékkel,

2 elegáns doublé kézelőgomb, mechanikai csattal.

3 elegáns doublé inggomb,

1 doublé nyakkendő-tű, nagyon elegáns, gyönyörű kőutazatokkal, a tüfej lekapcsolása által inggombnak is használható.

1 pénzerszény, koronára egészen bőrből. Mindezen 10 tárgy 3 frt 50 kr. mesés árárt.

Szétküldés csak a pénz előleges beküldése, vagy utánvét mellett 3 frt 70 kr. beküldésénél bérmentve, míg utánvétellel az illetékek a portót na gyobbitják.

Nem tetszés esetén a pénzt visszaküldöm, miután soha többé ily kedvező alkalom nem kínálkozik, méltóztassanak megrendeléseiket minél előbb

KOMMEN E.-hez,

az egyesült arany ezüst és ékszergyár vezérképviseelőjéhez intézni.

Budapest, Uj-utca 9. szám.

Sz. 12280—1894. — bánya.

6. 2—3.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint bányabírószak köz-
zéteszi, hogy Kelemen Kajetan végrehajtást vezetőnek Blau
Lázár végrehajtást szenvedő elleni ügyében 799 frt 59 kr. és
járulékaik iránt az árverést elrendeli.

Az árverési feltételek következők:

I.

Arverés tárgyát képezi Blau Lázárnak a Bkv. IX kötete
226—228, 328 és 329 lapjain bejegyzett Castor, Pollux, Venus,
Ceres, Mara, Sándor, Róza, — Br. Kemény, Lonyai, Hunyadi
László, Fortuna, — Br. Rudnyánszky, Gróf Andrássy, Garove
István, Ferencz József, Kern Szilvy, Ferencz, Petőfi, Vörösmarthy
Br. Ötvös, Széchényi, József főherceg, — Atilla, Jövő, Süden-
horst, és Emilia védnevi betelkekből 1/3 rész jutalékára, — to-
vábbá a Bkv. IX kötete 15—22 és 43—47 lapjain bejegyzett-
Helén, Gottlob, Tranggott, Akhilles, Mars, Concordia, Columbus,
Hannibal, Elizabeth, Apolló, Giczi, Rácz, Szerencse védnevi bá-
nyatelkekből 62/100 rész jutaléka.

II.

Az árverés első határidejéül 1895 évi február 21-ik nap-
jának, második határidőjéül 1895 évi március 10-ik napja
mindenkor délelőtti 10 óráig tűzetik Vulkán községben a község
házához s az első határnapon az ingatlanok csak a becsáron,
vagy azon felül, a második határnapon azon alól is a legtöbbet
igérőnek fognak eladatni.

III.

Kikiáltási ár a bírólal megállapított 34949 frt 40 kr.
ecsár.

IV.

Az árverezni kívánók kötelesek a becsár 10 százalékát
vagyis 3494 frt 94 krt készpénzben vagy óvadékképes érték-
papirokban bánatpénzül a kiküldött árverező biztos kezéhez
letenni vagy annak bírói letétbe történt előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű letéti elismervényt átszolgáltatni, mert
különben árverésre bocsátatni nem fognak.

A bánatpénz a vételár utolsó részletébe fog beszámíttatni.

V.

A vételár 3 egyenlő részletben fizetendő le a gyulafehé-
rvári kir. adóhivatalhoz és pedig az első részlet 15 nap alatt, a
második részlet 3 hó és a harmadik részlet 6 hó alatt az ár-
verés határnapjától számítva s a vételár részletei után vevő
6 százalékos kamatot köteles fizetni.

VI.

Az elárverezett ingatlanok birtokába vevő az árverés
jogerőre jutása idején lép be, s ettől kezdve ötlet illetik annak
hasznait, de viselni is köteles annak terheit a vásári illetékekkel
együtt, a tulajdonjog azonban javára csak a vételár teljes be-
fizetése esetén fog bekebelezettni.

Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne,
bármelyik hitelező vagy végrehajtást szenvedett kérelmére az
általa megvásárolt ingatlan bányabírói részesedés egyetlen ha-
táridő kitűzése mellett a becsáron alól és újabb árverés útján
a legtöbbet ígérőnek a vevő veszélyére és költségére elfog-
adatni, felelős levén az általa ígért árárt, és minden kárért, a
többletre pedig igényt nem tarthat.

VII.

Az árverési hirdetmény a Budapesti Közlönyben, s a
Gyulafehérvárt megjelenő Gyulafehérvári Hírlap című lapban
közhírré teendő.

IX.

Az árverési feltételek ezen bíróság irattárába a hivatalos
órák alatt megtekinthetők — a jelzálogi terhekről pedig ezen
bírószági telekkönyvi hatóságánál szerezhető felvilágosítás.

X.

A mennyiben jelzálogos hitelezők beleegyeznek ezeknek
követelése a vételárba betudható s azokat vevő a vételár erejéig
a bíróság utalványozása szerint átvállalni köteles.

Az árverés Vulkán község előjárósága irodájában fog
megtartatni.

Felhívtnak mindazok, kik habár külön értesítést nem is
vettek, magukat a nyilvánkönyvbe bejegyzés által az eladandó

ingatlanokra jelzálogi jogot nyerteknek vélik, hogy azt az el-
adásig annál bizonyosabban bejelentsek, mivel ellenesetben csak
maguknak tulajdoníthatják, ha a vételár felosztása az ő hírók
nélkül fog megtörténni, s ha e miatt a menyire a vételár ki-
merítettnek kifognak zártni.

Végül felhívtnak mind azon jelzálogos hitelezők, kik
nem ezen bíróság székhelyén vagy ennek közelében laknak,
hogy jogaiknak a vételár felosztása alkalmávali megóvása vé-
gett ezen bíróság székhelyén megbízottat rendeljenek, s az el-
adás előtt azoknak nevét és lakását bejelentsék, mivel elleneset-
ben azok részére, kik ezen bejelentést elmulasztják az ő veszé-
lyekre és költségükre hivatalból fog képviselő nevezettni, kinek
kezehez a további kézbesítések eszközöltetni fognak.

A gyulafehérvári kir. törvényszéknek mint bányaható-
ságnak 1894 évi Deczember hó 24-én tartott üléséből.

Nemes Sámuel,
elnök.

Löwy Albert,
t. jegyző.

Védjegy. Védjegy.

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszertien hatnak gyomor bajoknál,
nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes
házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágyta-
lanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet,
felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés,
gyomorgégés, felesleges, nyálkakiválasztás,
sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös
szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult
fejtájánál, a menyinyben ez a gyomortól
származott, gyomorultérhelésnél étellekkel
es italokkal, giliszták, májbajok és hámo-
rhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli**
gyomor-cseppek évek óta kitű-
nőnek bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török**
József gyógyszerháza Budapest,
Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a keszítő
aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
„Valodiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valodion
kaphatók.

Gyulafehérvárt:
Fröllich Gyula gyógyszerésznél,
Szászsebesen:
Reinhardt J.C. gyógyszerházában.

Nicht der Reklame, sondern
der persönlichen Weiterempfehlung
durch die vielen Tausend Personen, die

Richters Tinct. capsici comp. (Anker-Pain-Expeller)

in den letzten 25 Jahren mit gutem Erfolg gebraucht
haben, verbannt dieses streng reelle Hausmittel seine
große Verbreitung und allgemeine Beliebtheit. Wer die
Tinct. capsici comp. (Anker-Pain-Expeller) schon bei
Gicht, Rheumatismus, (Gliederreizen), Rückenmerzen,
Hauptschmerz, Kopf- und Zahnschmerzen, Güstoch ujm.
als schmerzstillende Einreibung angewendet hat, wird
stets eine Flasche davon vorrätig halten, um ihn auch
bei Gefährungen sofort als ableitendes, vorbeu-
gendes Mittel anwenden zu können. Der Preis dieses
altbewährten Hausmittels ist ein sehr billiger, nämlich
40 Kr., 70 Kr. und 1 fl. 20 Kr. die Flasche. — Zu haben in
den Apotheken; in Budapest beim Apotheker **Josef**
von Török. — Man nehme nur Flaschen mit der
Schutzmarke **Anker** an.
Richters Fabrik, Rudolstadt in Thüringen.

Haszonbérleti hirdetmény.

A nagyenyedi ev ref. Bethlen főiskola vin-
gárdi 850 hold területű jószágát évi 4200
frt. kikiáltási árral, 12 évi bérleti időközre,
1896 évi március hó 1-től 1908 február hó 29-ig
terjedő időre nyilvános árverés útján haszonbérbe
adja. —

Az árverés folyó évi március hó 5-én
d. e. 11 órakor fog megtartatni Nagy Enyeden a
főiskola jog és jószágigazgatósági irodájában, hol az
árverési feltételek megelőzőleg is a hivatalos órák
alatt betekintheők.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 20%-a teendő
le készpénzben vagy óvadékképes érték papirokban.
Zárt ajánlatok az árverés napjáig (márcz. 5. d.
e. 11 óráig) beadandók, melyekhez a 20% bánat-
pénz szintén csatolandó.

Megjegyeztetik, hogy leendő bérlőnek
házi szükségleteire 5 hold átlag 15 éves
sarj erdő fog évenként adatni.

Nagy Enyeden 1895. február 3.

A Bethlen főiskola jog és jószágigazgatósága.

Ne vásároljon vetőmagot, míg HALDEK magkereskedéséből

(Budapest, Károly-körút 9. sz.)

árjegyzéket nem kér.

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL

detail osztálya

BUDAPEST Károly-körút 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megtehlhessen, egy közvetlen kicsinyben
szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árák-
ban küldetnek szét:

Fa-utibőröndök

különbéle alakban, hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr-kéziutazó-táskák, uti toilette-ne-
cessairek, oldalutitáskák,

tiszti bőröndök, diszruhabőröndök, vadásztáskák, fegyvertokok

és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék

pénz-, szivar-, cigaretta, dohány-tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben.

Megrendelések bárminő e szakmába vágó czikkeken
elfogadtatnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik

női uti-táskák, uti plaid-szijak,
uti takaró-gyöngyök,
lábszárvédők (Gamaschen),
Váltó- és bankótárczák (Portefeuilles)
iskolatáskák,
cizlinderkalap-tokok,